

Metamorphoses

Secrets of the Moon

Aurea prima sata est aetas, quae vindice nullo
Sponte sua, sine lege fidem rectumque colebat.

Postquam Saturna tenebrosa in Tartara misso
Sub love mundus erat, sublit argentea proles,
Auro deterior, fulvo pretiosior aere.

Tertia post illam succedit aena proles,
Saevior ingenlis et ad horrida promptior arma,
Non scelerata tamen. De duro est ultima ferro.
Protinus inrupit venae peioris in aevum
Omne nefas: fugere pudor verumque fidesque;

Neve foret terries securior arduus aether,
Adfectasse renum caeleste gigantas
Altaque congestos struxisse ad sidera montes.
Tùm pater omnipotens misso perfregit Olympum
Fulmine et excussit subiectae Pelion Ossae
Obruta mole sua cum corpora dira iacerent,
Inmaduisse ferunt calidumque animasse cruorem,
Et, ne nulla suae stirpis monimenta manerent,
In faciem vertisse hominum. Sed et illa propago
Contemptrix superum saevaeque avidissima caedis
Et violenta fuit: scires e sanguine natos.